

**KANCELARIA
SENATU**

BIURO ANALIZ, DOKUMENTACJI
I KORESPONDENCJI

Warszawa, 22 marca 2021 r.

BADK.DPK.133.54.2021

P10-19/21	Data wpływu petycji 10 lutego 2021 r.
	Data sporządzenia informacji o petycji 22 marca 2021 r.

KODEKS WYKROCZEŃ

TEMAT

**WPROWADZENIE NAKAZU ZAKRYWANIA UST I NOSA
PODCZAS STANU KLĘSKI ŻYWIŁOWEJ LUB
ZAGROŻENIA EPIDEMICZNEGO**

WNOSZACY PETYCJE: petycja indywidualna

Osoba fizyczna.

PRZEDMIOT PETYCJI:

Podjąć inicjatywę ustawodawczą dotyczącą zmiany ustawy z dnia 20 maja 1971 r. Kodeks wykroczeń poprzez dodanie przepisu wprowadzającego nakaz zakrywania ust i nosa podczas stanu klęski żywiołowej lub zagrożenia epidemicznego oraz sankcji za nieprzestrzeganie tego nakazu.

UZASADNIENIE WNOSZĄCEGO PETYCJE:

Autor petycji postuluje dodanie w Kodeksie wykroczeń przepisu w następującym brzmieniu: „Kto w trakcie ogłoszonego stanu klęski żywiołowej lub stanu zagrożenia epidemicznego porusza się w miejscach publicznych bez zakrycia ust i nosa: maseczką chirurgiczną bądź przyłbicą bądź kaskiem bądź częścią odzieży, podlega karze ograniczenia wolności albo karze grzywny nie niższej niż 1 000 złotych”.

Zdaniem wnoszącego petycję, obowiązujący stan prawny oparty na karaniu obywateli przez pracowników Inspektoratu Sanitarnego oraz funkcjonariuszy Policji na podstawie rozporządzenia Rady Ministrów narusza zasadę nulla poena sine lege.

STAN PRAWNY:

Ustawa z dnia 20 maja 1971 r. Kodeks wykroczeń (Dz. U. z 2019 r. poz. 821 ze zm.) w art. 116 § 1 sankcjonuje popełnienie następującego wykroczenia:

„Kto, wiedząc o tym, że:

1) jest chory na gruźlicę, chorobę weneryczną lub inną chorobę zakaźną albo podejrzany o tę chorobę,

2) styka się z chorym na chorobę określoną w pkt 1 lub z podejrzany o to, że jest chory na gruźlicę lub inną chorobę zakaźną,

3) jest nosicielem choroby określonej w pkt 1 lub podejrzany o nosicielstwo – nie przestrzega zakazów, nakazów, ograniczeń lub obowiązków określonych w przepisach o zapobieganiu oraz zwalczaniu zakażeń i chorób zakaźnych u ludzi lub w przepisach o Państwowej Inspekcji Sanitarnej albo nie przestrzega decyzji wydanych na podstawie tych przepisów przez organy inspekcji sanitarnej, podlega karze grzywny albo karze nagany.”

Ustawą z dnia 28 października 2020 r. o zmianie niektórych ustaw w związku z przeciwdziałaniem sytuacjom kryzysowym związanym z wystąpieniem COVID-19

(Dz. U. z 2020 r. poz. 2112) wprowadzono z dniem 29 października 2020 r. zmiany w Kodeksie wykroczeń dodając § 1a w art. 116 w brzmieniu:

„Kto nie przestrzega zakazów, nakazów, ograniczeń lub obowiązków określonych w przepisach o zapobieganiu oraz zwalczaniu zakażeń i chorób zakaźnych u ludzi, podlega karze grzywny albo karze nagany”.

Rada Ministrów w Rozporządzeniu z dnia 19 marca 2021 r. w sprawie ustanowienia określonych ograniczeń, nakazów i zakazów w związku z wystąpieniem stanu epidemii (Dz. U. z 2021 r. poz. 512) w § 25 określiła, że do dnia 9 kwietnia 2021 r. nakazuje się zakrywanie, przy pomocy maseczki, ust i nosa w środkach publicznego transportu zbiorowego, na statkach pasażerskich; w miejscach ogólnodostępnych w tym na drogach i placach, na terenie cmentarzy, promenad, bulwarów, miejsc postoju pojazdów, parkingów leśnych; na terenie nieruchomości wspólnych; w zakładach pracy, jeżeli w pomieszczeniu przebywa więcej niż jedna osoba, chyba że pracodawca postanowi inaczej; w budynkach użyteczności publicznej; w obiektach handlowych lub usługowych, placówkach handlowych lub usługowych i na targowiskach oraz w trakcie sprawowania kultu religijnego.

Z obowiązku przestrzegania nakazu zakrywania ust i nosa wyłączonych zostało kilkanaście kategorii podmiotów, w tym dzieci do ukończenia piątego roku życia, korzystający z pojazdów niebędącymi pojazdami transportu zbiorowego, osoby niemogące spełnić obowiązku z uwagi stan i stopień przypadłości zdrowotnych oraz mające trudności w samodzielnym zakryciu lub odkryciu ust lub nosa, uczniów i dzieci objętych wychowaniem przedszkolnym.

Przywołane rozporządzenie przewiduje możliwość odkrycia ust i nosa w przypadku konieczności identyfikacji lub weryfikacji tożsamości danej osoby, a także w związku ze świadczeniem danej osobie usług, jeżeli jest to niezbędne do ich świadczenia; umożliwienia komunikowania się z osobą doświadczającą trwale lub okresowo trudności w komunikowaniu się oraz spożywania posiłków lub napojów w zakładach pracy oraz budynkach użyteczności publicznej.

OPRACOWAŁ

Arkadiusz Waszkiewicz

WICEDYREKTOR

Danuta Antoszkiewicz